

BAIE ONDEUGDE EN MIN DEUGDE

BAIE ONDEUGDE EN MIN DEUGDE

Italië, van Naby Gesien

Om onvoorspelbaar te wees het sy voordele, maar ook sy blinde kolle.

Daardie oomblikke wanneer jy wag dat helderheid vanself moet aankom.

En dit kom wel aan.

Jy moet net weet hoe om te wag.

Wat nie 'n Italiaanse talent is nie.

Geen projek stroomop nie.

Geen beplanning nie.

Dit is werk wat voorbehou is vir dié wat ruim betaal word om bedagsaam te lyk, terwyl die werklike data aan instink en intuïsie gebonde bly.

Twee absolute waardes.

Sonder om ooit te vergeet dat ons die seuns van bekwame vroue is.

Moet dit nooit vergeet nie.

Amerikaners noem dit work in progress, en hulle sê dit met gemak.

Ons Italianers het geen bestuursvisie nie.

Na tweeduisend jaar verdedig ons steeds ons posisies.

Ons stry oor wie wat besit het, en nooit oor wie werklik wat besit het nie.

En ons roep altyd die antieke Romeine aan.

Bedrewe bouers van akwedukte en latrines.

Meesters van onderwerping, oorheersing, wederregtelike toe-eiening, diskriminasie.

Gehul in eindelose vermaak en orgie.

Baie ondeugde en min deugde.

'n Volk wat die kollega wat tweeduisend jaar gelede met 'n woord en 'n boek aangekom het, aan 'n kruis vasgespyker het.

Hy het nie gekom om die koms van Bezos en Amazon aan te kondig nie.

Hy het gekom om te wys hoe 'n besigheid op iemand anders se vel gebou en besit word.

Tweeduisend jaar later is die biegestoel steeds in dieselfde vertrek.

Die sondes is dieselfde.

Net die boetedoening is heronderhandel.

'n Volk wat alles verloor het en met die openbare urinale agtergelaat is, en 'n regering wat regeer soos 'n mens haastig bid.

Oë toe.

Woorde uit die kop geleer.

Die gedagtes reeds buite die deur.

Ons vra Washington om beskerming en noem dit soewereiniteit.

Ons vra Brussel om geld en noem dit waardigheid.

Dan gaan ons nagmaal toe met een hand nog in iemand se sak.

Die Kerk erken ten minste dat sy dogmas het.

Ons politiek het dieselfde dogmas en noem dit gesonde verstand.

Albei vra jou om te glo sonder om te kontroleer.

Net een van die twee het die fatsoenlikheid om dit geloof te noem.

En daar is 'n les wat hierdie land nooit geleer het nie, hoewel dit eeue lank voor sy altare gestaan het.

Skynbare onderwerping is die werklike verborge verowering.

Dit is net leesbaar vir 'n man met leë sakke.

Terwyl die kapitaal aan die een kant opbou, hou iemand aan die ander kant presies soveel as wat sy kan bevat, soos 'n croupier 'n casinotafel bewerk.

Die huis verhef nooit sy stem nie.

Die huis wag.

Wat die een ding is wat ons vasgestel het ons nie kan doen nie.

Italië.

'n Land waarheen jy vir 'n vakansie van twintig dae kom, goed eet en dan onmiddellik vertrek.

Want dit is nie 'n plek wat ek aanbeveel nie.

Nando

© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. Alle regte voorbehou.

Gillettenarrative.com